

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând cererea de recurs declarată de SRL „Moldova Zahăr” ÎCS prin intermediul avocatului Pavel Cotruță,

în cauza civilă la cererea SRL „Moldova Zahăr” ÎCS către Consiliul Concurenței, intervenient accesoriu ÎM ”Sudzucker Moldova” SA, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea SRL ”Moldova Zahăr” ÎCS, privind suspendarea executării pct.3 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 08 iulie 2016, SRL ”Moldova Zahăr” ÎCS a depus la Judecătoria Centru, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016, prin care s-a constatat încălcarea de către prima a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin folosirea parțială a mărcii nr. 23458, ce aparține ÎM ”Sudzucker Moldova” SA și aplicată amendă în mărime de 56 070,10 lei, cu obligarea să înceteze actul de concurență neloyală prevăzut de art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, și retragerea de pe piață a articolelor sale cu logo-ul asemănător cu marca deținută de ÎM ”Sudzucker Moldova” SA până la 01 septembrie 2016.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 septembrie 2016, prezenta pricină civilă a fost strămutată după competență Curții de Apel Chișinău pentru examinare în fond.

Pe parcursul examinării pricinii ÎCS ”Moldova Zahăr” SRL, în temeiul art. 21 alin. alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, a depus cerere privind suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016, motivând că pârâtul Consiliul Concurenței a demarat procedura de executare a actul administrativ contestat în partea aplicării amenzii în mărime de 56 070,10 lei, situație ce creează pericolul aplicării sechestrului supra conturilor sale bancare și respectiv la blocarea activității întreprinderii, fapt ce-i poate cauza un prejudiciu iminent.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, a fost respinsă a neîntemeiată cererea ÎCS ”Moldova Zahăr” SRL privind suspendarea

executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM "Sudzucker Moldova" SA.

La 15 decembrie 2016, ÎCS "Moldova Zahăr" SRL a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2016, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea privind suspendarea executării deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, a fost respins recursul declarat de către ÎCS "Moldova Zahăr" SRL.

În cadrul examinării cauzei reprezentantul ÎCS "Moldova Zahăr" SRL, avocatul Pavel Cotruță, a înaintat un demers prin care în temeiul art. 21 alin. alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, a solicitat suspendarea executării pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 in 03 iunie 2016.

În motivarea demersului a invocat că, prin pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței cu nr. CN-28 din 03 iunie 2016, a fost dispusă în privința ÎCS "Moldova Zahăr" SRL retragerea de pe piață, a articolelor sale cu logo-ul semănător cu marca deținută de ÎM "Sudzucker Moldova" SA până la data de 01 septembrie 2016.

Susține că, prin executarea pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței cu nr. CN-28 din 03 iunie 2016, cu iminență va avea de suportat prejudicii financiare, rezultate atât din obligațiile de restituire a sumelor bănești încasate pentru mărfurile deja livrate și penalitățile aferente, precum și costurile suplimentare ocazionale de reambalarea mărfurilor, și în special de faptul că imaginea și reputația ÎCS "Moldova Zahăr" SRL va fi prejudiciată iremediabil.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea ÎCS "Moldova Zahăr" SRL privind suspendarea executării pct.3 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

La data de 04 iulie 2017, SRL „Moldova Zahăr” ÎCS prin intermediul avocatului Pavel Cotruță, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri sub formă de decizie de admitere a cererii privind suspendarea pct. 3 a actului administrativ contestat.

În susținerea recursului declarat a menționat că instanța soluționând demersul, privind asigurarea acțiunii a admis încălcări esențiale și a aplicat eronat normele de drept procedural, neaplicând norma de drept aplicabilă, fapt ce a dus la erori în reținerea obiectului diferit spre examinare.

La data de 22 august 2017, ÎM "Sudzucker-Moldova" SA a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care a solicitat respingerea acestuia și menținerea încheierii primei instanțe.

Analizând temeiurile recursului în raport cu încheierea contestată și materialele cauzei, instanța de recurs reține următoarele.

Conform prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei reiese, că încheierea recurată a fost pronunțată la 20 iunie 2017, în prezența participanților la proces, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 113-114).

În aceste circumstanțe recursul depus la data de 04 iulie 2017, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. 3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. b) al Codului de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

La caz, Colegiul a constatat, că SRL „Moldova Zahăr” ÎCS s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-28 din 03 iunie 2016, prin care s-a constatat încălcarea de către prima a prevederilor art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin folosirea parțială a mărcii nr. 23458, ce aparține ÎM ”Sudzucker Moldova” SA și aplicată amendă în mărime de 56 070,10 lei, cu obligarea să înceteze actul de concurență neloială prevăzut de art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, și retragerea de pe piață a articolelor sale cu logo-ul asemănător cu marca deținută de ÎM ”Sudzucker Moldova” SA până la 01 septembrie 2016.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) al Codului de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art. 177 alin. (3) al Codului de procedură, judecătorul pronunță o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii, iar în corespundere cu art. 270 alin. (1) lit. e) al aceleiași Legi, în încheierea judecătorească se indică: motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă.

Colegiul reține, că la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, urmează a fi verificată: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate.

Totodată, conform art. 21 al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de contencios administrativ concomitent cu înaintarea acțiunii. În cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ și din oficiu.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată, că la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, instanța ia în considerație toți factorii și interesele relevante și dispune suspendarea actului administrativ numai dacă constată că actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireproșabil, sau dacă există temeieri vădite privind ilegalitatea actului.

Astfel, prin noțiunea de pagubă iminentă în sensul Legii contenciosului administrativ se definește o potențială perturbare a funcționării unei instituții sau al unui serviciu public sau afectarea gravă a altui interes public sau privat.

Raportând prevederile legale la caz, Colegiul atestă că Curtea de Apel Chișinău, având atribuțiile instanței de fond și examinând cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, prin suspendarea în parte al actului administrativ, a emis încheiere fără a soluționa nemijlocit chestiunea încredințată.

Așadar, după cum s-a menționat, reprezentantul reclamantului-recurent, a înaintat instanței de fond o cerere de suspendare a pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței cu nr. CN-28 din 03 iunie 2016.

Din textul încheierii recurate Colegiul constată că prima instanță nu a soluționat cererea de asigurare a acțiunii, or în aceasta nu se conțin careva motive de respingere a suspendării executării pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței cu nr. CN-28 din 03 iunie 2016, ceea ce contravine normelor de drept citate supra.

Instanța de judecată, fiind investită cu obligația de a soluționa cererile participanților la proces cu privire la asigurarea acțiunii, de a emite încheiere motivată cu indicarea argumentelor de admitere sau după caz de respingere a cererii de asigurare, nu s-a expus asupra solicitărilor înaintate, fapt prin care a admis aplicarea eronată a normelor de drept prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

În privința criticilor recurentului cu privire la argumentele instanței de judecată la faptul că ultimul nu a motivat cererea de asigurare a acțiunii prin prisma prevederilor art. 177 al Codului de procedură civilă și nu a prezentat probe în susținerea circumstanțelor invocate după cum statuează art. 118 al aceleiași Legi, instanța de recurs le reține ca întemeiate.

Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că reclamantul-recurent a indicat expres în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare despre paguba eminentă care ar surveni în cazul executării pct. 3 al deciziei contestate, și anume, retragerea tuturor articolelor ce conțin logo-ul litigios de pe piață, or nu se cunoaște care dintre agenți economici mai dețin stoc-uri de aceste articole, eventualele cheltuieli legate cu restituirea costurilor suportate de acești agenți, eventualele cheltuieli legate cu reambalarea articolelor retrase, precum și prin denigrarea imaginii societății reclamante.

Toate aceste temeuri invocate de către reclamantul-recurent, creează o bănuială rezonabilă despre existența riscurilor eminente în speță, cererea ultimului fiind motivată în corespundere cu prevederile art. 177 al Codului de procedură civilă, însă aceste circumstanțe urmau să fie examinate de către instanța de fond sub aspectul suspendării executării pct. 3 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței cu nr. CN-28 din 03 iunie 2016, fapt ce nu a fost efectuat de către aceasta.

Totodată, referindu-se la argumentele instanței de judecată din actul judecătoresc contestat, Colegiul denotă că, din coroborarea normelor de drept citate și raportate la speță, cererea de aplicare a măsurilor de asigurare prin suspendarea totală sau parțială a unui act administrativ, urmează a fi justificată temeinic, această temeinicie, în cazul dedus judecății, fiind rezultată nemijlocit prin urmările invocate de recurentul-reclamant, fără a fi necesară prezentarea probelor ce ar justifica eventualele pagube.

Totuși, instanța de judecată urmează în fiecare caz separat să decidă asupra legalității, temeiniciei, riscurilor eminente la soluționarea unei cereri de asigurare a acțiunii, precum și necesitatea prezentării probelor, însă, în situația de fapt, Curtea

de Apel Chișinău prin încheierea din 20 iunie 2017 a respins de formă cererea înaintată, folosind o motivare de blanchetă relevantă jurisprudenței în acest domeniu, fără a intra în esența solicitării părții.

Mai mult ca atât, instanța de judecată la emiterea încheierii recurate a aplicat o normă de drept ce nu este aplicabilă speței, astfel trimiterea la prevederile art. 47 alin. 4 al Legii concurenței este neîntemeiată, or prin cererea de asigurare a acțiunii nu se solicită suspendarea deciziei în partea achitării amenzii stabilite de Plenul Consiliului Concurenței.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017 urmează a fi admisă, casată încheierea recurată, iar reținând că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs, cauza urmează a fi remisă la rejudecare în același complet.

La judecarea cauzei, instanța urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită un act judecătoresc întemeiat și legal, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale cauzei.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către SRL „Moldova Zahăr” ÎCS prin intermediul avocatului Pavel Cotruță.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în cauza civilă la cererea SRL „Moldova Zahăr” ÎCS către Consiliul Concurenței, intervenient accesoriu ÎM ”Sudzucker Moldova” SA, cu privire la contestarea actului administrativ, și se remite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas